

Quaerit Veronem in vitas Lysander Lacedaemony & Sylla romani
poemū ad illustrem principem Leonellum estensem felix incipit

LYRIMA CERNO TYAS NYPTI
as Leonelle princeps frequentia apparatu or
namentoq; magnificas dona simul & munera
duci & afferri pro amicosq; & subditorū cari
tate ac fide: quib; estensis pariter atq; gon

AD

gāgie profāpie dignitas illustretur. Ego autem qui nemini tuoz
fide studio benivolentia in te cedo: licet fortunis facile superer:
imūnis hoc tempore esse debeo: praesertim cum eorum ad te r
mittendorū praestetur occasio: quae non minoris: ut arbitror q̄
superiori facturū esse uideare. Illa nanq; uel usu minui: uel
tractando conterri solent. Verū hęc ipsa quo frequentius utere
diutiusq; tractaris: eo latius crescere firmiusq; durare. Illa pra
terea semel profuerunt: haec perpetuo. Quod nā istuc tuū est
munus inges. Duo illustres uim & rebus egregie paratis
impatores plurimū decāti Lysander & Sylla comes: quos
medus ex Athenis tibi deduco: reliquoz saltantiū & conuulz
coetum uominis maiestate ornaturōs: & faciliū exhilaraturos.
I p̄sof eo libentius traxi: quo illorū qd nomina ubiq; celebra
tiora: res autem firme obscuriores erant: propter superiorū seu
lorū uel ignauā uel calamitatem uel utranq;: qb; tanta lūteaz
uictoria importata est: ut nisi latina medicemus ab grecis: cum
alia per multa: tū clari quōdā homines iaceant in tenebris sit
necessē. Quocirca ingentes utiq; chrysolorē graes habēde
sūt: laudesq; cantandē: quorū beneficio: industria: studio &
doctrina tot magnos homines ex obscuritate ad lucē e mōte
ad vitā e silentio ad praedicationē reuocatos intuemur.

Nec uero te per turber humanissime princeps: q; inter cōmēo
randum in hisce doctoribus aliqua facinora crudelitatis of
fendes: potissimū cū te sicuti coram: ita & scriptis quahaicq;
sūt: meis ad mansuetudinē placabilitatēq; alere coner: & in